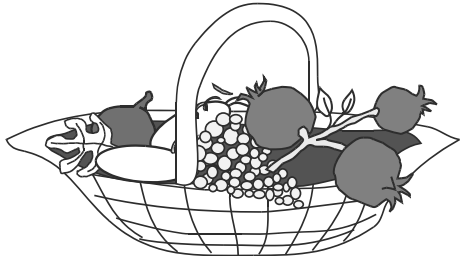

ספור קריאה לחג השבועות

חג הבכורים

לְדָנִי גִּנָּה קִטְנָה עַל יַד הַבַּיִת.
דָּנִי שָׂתַל בַּגִּנָּה מִלְּפֹנִים , גָּזַר
וְעִגְבְּנִיּוֹת.

כָּל יוֹם , כְּשֶׁדָּנִי חוֹזֵר מִבַּיִת הַסֶּפֶר,
הוּא מְשַׁקֶּה אֶת הַגִּנָּה וּמְטַפֵּל בְּשִׂתְיָלֵי הַיֶּרְקוֹת.
כְּשֶׁהַשִּׂתְיָלִים הָיוּ קִטְנִים וְרַכִּים דָּנִי בָּנָה דַּחֲלִיל
כְּדֵי שֶׁהַצִּפּוֹרִים לֹא יִנָּקְרוּ בַּיֶּרְקוֹת.

הִגִּיעַ חַג הַבְּכוֹרִים, הַמּוֹרָה אָמְרָה לְיָלְדֵי
הַכֶּתֶה

לְהָבִיא טָנָא עִם בְּכוֹרִים לַכֶּתֶה.

הִלַּךְ דָּנִי לְגִינָתוֹ בַּחֵר אֶת הַיֶּרְקוֹת הַיְּפִים בְּיוֹתֵר
שֶׁם בְּטָנָא הַמְּקַשֵּׁט שָׁלוּ וְהָבִיא לַכֶּתֶה.